

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 16. června 2011

o podpisu a uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Mezivládní organizací pro mezinárodní železniční přepravu o přistoupení Evropské unie k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999

(Text s významem pro EHP)

(2013/103/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

(5) Dohoda by měla být schválena,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 91 ve spojení s čl. 218 odst. 5 a čl. 218 odst. 6 písm. a) bod v) této smlouvy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Dohoda mezi Evropskou unií a Mezivládní organizací pro mezinárodní železniční dopravu o přistoupení Evropské unie k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999 (dále jen „dohoda“) se schvaluje jménem Unie.

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

vzhledem k těmto důvodům:

Článek 2

(1) Rozvoj interoperability železnic je v rámci Unie i mezi Unií a sousedními zeměmi klíčovou součástí dopravní politiky zaměřené zejména na vytvoření lepší rovnováhy mezi různými druhy dopravy.

Při podpisu dohody učiní Unie prohlášení, které je uvedeno v příloze I tohoto rozhodnutí, ohledně výkonu svých pravomocí, jakož i prohlášení, které je uvedeno v příloze II tohoto rozhodnutí, týkající se článku 2 dohody.

(2) Unie má výlučnou pravomoc nebo sdílenou pravomoc s členskými státy v oblastech, na které se vztahuje Úmluva o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999 (dále jen „úmluva“).

Článek 3

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat dohodu zavazující Unii a učinit prohlášení uvedená v článku 2.

(3) Přistoupení Unie k úmluvě za účelem uplatňování jejích pravomocí je možné na základě článku 38 úmluvy ve znění Vilniuského protokolu.

Článek 4

Při jednáních Mezivládní organizace pro mezinárodní železniční dopravu (OTIF) zastupuje Unii Komise.

(4) Komise vyjednala jménem Unie s Mezivládní organizací pro mezinárodní železniční dopravu (dále jen „OTIF“) dohodu o přistoupení Unie k úmluvě (dále jen „dohoda“).

Článek 5

Interní ujednání o přípravách zasedání OTIF, o zastupování a hlasování na těchto zasedáních je uvedeno v příloze III tohoto rozhodnutí.

Článek 6

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 16. června 2011.

Za Radu
předseda
VÖLNER P.

PŘÍLOHA I

PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉ UNIE OHLEDNĚ VÝKONU PRAVOMOCÍ

V odvětví železniční dopravy sdílí Evropská unie (dále jen „Unie“) pravomoci s členskými státy Unie podle článků 90 a 91, čl. 100 odst. 1 a článků 171 a 172 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Hlava VI Smlouvy o fungování EU zakládá společnou dopravní politiku Unie a hlava XVI stanoví příspěvek Unie na zřízení a rozvoj transevropských sítí v oblasti dopravy.

Článek 91 hlavy VI Smlouvy o fungování EU konkrétně stanoví, že Unie může přijímat:

- společná pravidla pro mezinárodní dopravu do některého členského státu nebo z něj anebo procházející přes území jednoho nebo několika členských států,
- podmínky, za nichž mohou dopravci, kteří nejsou rezidenty tohoto státu, provozovat dopravu uvnitř některého členského státu,
- opatření ke zlepšení bezpečnosti dopravy,
- veškeré jiné potřebné předpisy.

Pokud jde o transevropské sítě, článek 171 hlavy XVI Smlouvy o fungování EU konkrétně stanoví, že Unie:

- vymezí soubor hlavních směrů zahrnující cíle, priority a hlavní rysy opatření předpokládaných v oblasti transevropských sítí; tyto hlavní směry určí projekty společného zájmu,
- provede akce, které se případně ukáží nezbytné pro zajištění interoperability sítí, zejména v oblasti harmonizace technických norem,
- může podporovat projekty společného zájmu, které jsou podporovány členskými státy a jsou uvedeny v rámci hlavních směrů podle první odrážky, zejména formou výzkumu jejich proveditelnosti, úvěrových záruk nebo subvencí úrokových sazeb. Unie může také přispět k financování specifických projektů v členských státech v oblasti dopravní infrastruktury prostřednictvím Fondu soudržnosti.

Na základě těchto dvou ustanovení Unie přijala řadu právních nástrojů vztahujících se na železniční dopravu.

Podle práva Unie získala Unie výlučnou pravomoc v otázkách železniční dopravy v případech, v nichž Úmluva o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999 (dále jen „úmluva“) nebo právní nástroje přijaté na jejím základě mohou ovlivnit stávající pravidla Unie nebo změnit jejich působnost.

V záležitostech upravených úmluvou, ve vztahu k nimž má Unie výlučnou pravomoc, nemají členské státy žádnou pravomoc.

Pokud pravidla Unie existují, ale nejsou dotčena úmluvou ani právními nástroji přijatými na jejím základě, sdílí Unie v otázkách týkajících se úmluvy pravomoci s členskými státy.

Přehled právních nástrojů Unie platných v době uzavření této dohody je obsažen v dodatku. Rozsah pravomocí Unie vyplývající z těchto textů je nutno posoudit v souvislosti s konkrétními ustanoveními každého textu, zejména rozsah, v jakém tato ustanovení zavádějí společná pravidla. Pravomoc Unie se neustále vyvíjí. V rámci Smlouvy o EU a Smlouvy o fungování EU mohou příslušné instituce přijímat rozhodnutí, která určují rozsah pravomocí Unie. Unie si proto vyhrazuje právo odpovídajícím způsobem upravit toto prohlášení, aniž by tato úprava představovala předpoklad pro výkon jejích pravomocí v záležitostech upravených úmluvou.

Dodatek k příloze I

NÁSTROJE EVROPSKÉ UNIE TÝKAJÍCÍ SE OTÁZEK, KTERÉ JSOU PŘEDMĚTEM ÚMLUVY

Unie dosud vykonávala svou pravomoc mimo jiné prostřednictvím těchto nástrojů Unie:

HOSPODÁŘSKÉ PRÁVNÍ PŘEDPISY A PŘEDPISY TÝKAJÍCÍ SE PŘÍSTUPU NA TRH

- nařízení č. 11 o odstranění diskriminace v oblasti přepravních sazeb a podmínek, kterým se provádí čl. 79 odst. 3 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství. (Úř. věst. 52, 16.8.1960, s. 1121/60),
- směrnice Rady 91/440/EHS ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, 24.8.1991, s. 25),
- směrnice Rady 95/18/ES ze dne 19. června 1995 o vydávání licencí železničním podnikům (Úř. věst. L 143, 27.6.1995, s. 70),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/12/ES ze dne 26. února 2001, kterou se mění směrnice Rady 91/440/EHS o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 75, 15.3.2001, s. 1),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/13/ES ze dne 26. února 2001, kterou se mění směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům (Úř. věst. L 75, 15.3.2001, s. 26),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75, 15.3.2001, s. 29),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/51/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice Rady 91/440/EHS o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 164),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční dopravě (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 14),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/58/ES ze dne 23. října 2007, kterou se mění směrnice Rady 91/440/EHS o rozvoji železnic Společenství a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury a zpoplatnění železniční infrastruktury (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 44);

PRÁVNÍ PŘEDPISY O INTEROPERABILITĚ A BEZPEČNOSTI

- směrnice Rady 96/48/ES ze dne 23. července 1996 o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému (Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 6),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES ze dne 19. března 2001 o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému (Úř. věst. L 110, 20.4.2001, s. 1),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/50/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice Rady 96/48/ES o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 114),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 881/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zřízení Evropské agentury pro železnice (nařízení o agentuře) (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 1),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/59/ES ze dne 23. října 2007 o vydávání osvědčení strojvedoucím obsluhujícím hnací vozidla a vlaky v železničním systému Společenství (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 51),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ze dne 17. června 2008 o interoperabilitě železničního systému ve Společenství (přepřevzaté znění) (Úř. věst. L 191, 18.7.2008, s. 1),

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. L 260, 30.9.2008, s. 13),
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/110/ES ze dne 16. prosince 2008, kterou se mění směrnice 2004/49/ES o bezpečnosti železnic Společenství (směrnice o bezpečnosti železnic) (Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 62),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1335/2008 ze dne 16. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 881/2004 o zřízení Evropské agentury pro železnice (nařízení o agentuře) (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 51),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 913/2010 ze dne 22. září 2010 o evropské železniční síti pro konkurenceschopnou nákladní dopravu (Úř. věst. L 276, 20.10.2010, s. 22);

ZÁVAZKY VEŘEJNÉ SLUŽBY

- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1).

PŘÍLOHA II

PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉ UNIE TÝKAJÍCÍ SE ČLÁNKU 2 ÚMLUVY

Pojmem „(pravidlo) vztahující se na konkrétní dotčený předmět“ se rozumí (pravidlo), které se použije na konkrétní případ upravený některým ustanovením úmluvy, včetně jejích dodatků, jenž není upraven právními předpisy Evropské unie.

PŘÍLOHA III

INTERNÍ UJEDNÁNÍ RADY, ČLENSKÝCH STÁTŮ A KOMISE O POSTUPECH V RÁMCI OTIF

Majíce na paměti požadavek jednotnosti mezinárodního zastupování Unie a jejích členských států v souladu se Smlouvou o Evropské unii a Smlouvou o fungování Evropské unie a judikaturou Soudního dvora Evropské unie rovněž ve fázi provádění mezinárodních závazků; Rada, členské státy a Komise se budou řídit tímto interním ujednáním:

1. Oblast působnosti

Toto interní ujednání se použije na všechna zasedání jakýchkoliv orgánů zřízených v rámci OTIF. Všemi odkazy na „zasedání“ v tomto ujednání se obdobně rozumí jiné postupy, jako je písemný postup).

2. Koordinační postup

2.1 Při přípravě na zasedání OTIF, včetně mimo jiné zasedání valného shromáždění, správního výboru a jiných výborů, budou pořádány koordinační schůzky:

— v Bruselu, v rámci příslušné pracovní skupiny Rady (obvykle Pracovní skupiny pro pozemní dopravu), co nejdříve a tolikrát, kolikrát je před zasedáním OTIF nezbytné, a dále,

— na místě, zejména na počátku zasedání OTIF, v případě nutnosti během něj a na jeho konci.

2.2 Na koordinačních schůzkách budou dohodnuty pouze postoje jménem Unie nebo případně jménem Unie a jejích členských států. Koordinace se může vztahovat na těchto zasedáních na postoje členských států související s jejich výlučnou pravomocí, pokud se tak členské státy dohodnou.

2.3 Na koordinačních schůzkách se rozhoduje o výkonu pravomocí, pokud jde o prohlášení a hlasování týkající se všech bodů na pořadu jednání zasedání OTIF, k nimž může být vydáno prohlášení nebo u nichž lze očekávat hlasování.

2.4 V rámci přípravy koordinačních schůzek uvedených v bodu 2.1, včetně návrhů prohlášení a dokumentů o postoji, se v případě nutnosti uskuteční přípravná jednání v příslušném výboru zřízeném příslušnými právními předpisy Unie o železniční dopravě, a to

— ve Výboru pro přepravu nebezpečných věcí v případě bodů, na které se vztahuje dodatek C úmluvy; mají-li tyto body dopad na interoperabilitu železnic nebo na společný bezpečnostní přístup vypracovaný podle směrnice 2004/49/ES, je třeba spolupracovat s Výborem pro interoperabilitu a bezpečnost železnice,

— ve Výboru pro rozvoj železnic Unie v případě bodů, na které se vztahují dodatky A, B, D nebo E úmluvy, a v případě jiných systémů jednotného práva vypracovaných organizací OTIF,

— ve Výboru pro interoperabilitu a bezpečnost železnice v případě bodů, na které se vztahují dodatky F a G úmluvy.

2.5 Před každým zasedáním OTIF Komise oznámí, které body programu jednání mají být Unií koordinovány a připraví návrhy prohlášení a dokumenty o postoji k projednání na koordinačních schůzkách.

2.6 Nedohodnou-li se Komise a členské státy na koordinačních schůzkách na společném postoji, a to i z důvodů neshody ohledně rozdělení pravomocí, bude věc předána Výboru stálých zástupců nebo Radě.

3. Prohlášení a hlasování na zasedáních OTIF

3.1 Týká-li se určitý bod pořadu jednání záležitostí ve výlučné pravomoci Unie, Komise vystupuje a hlasuje jménem Unie. Po řádné koordinaci postojů mohou rovněž vystupovat členské státy s cílem podpořit nebo rozvést postoj Unie.

3.2 Týká-li se některý bod pořadu jednání záležitostí ve výlučné pravomoci členských států, vystupují a hlasují členské státy.

3.3 Týká-li se určitý bod pořadu jednání záležitostí obsahujících prvky, které jsou současně v pravomoci členských států i v pravomoci Unie, vyjadřuje společný postoj předsednictví a Komise. Po řádné koordinaci postojů mohou vystupovat členské státy s cílem podpořit nebo rozvést společný postoj. Členské státy, případně Komise, hlasují jménem Unie a jejích členských států v souladu se společným postojem. Rozhodnutí o tom, kdo bude hlasovat, záleží na převažující pravomoci (to znamená pravomoci převážně členských států nebo převážně Unie).

- 3.4 Týká-li se určitý bod pořadu jednání záležitostí obsahujících prvky, které jsou současně v pravomoci členských států a v pravomoci Unie a u nichž se Komise a členské státy nemohou dohodnout na společném postoji podle bodu 2.6, mohou členské státy vystupovat a hlasovat ve věcech, které jednoznačně spadají do jejich pravomoci.
- 3.5 V záležitostech, ve kterých neexistuje dohoda mezi Komisí a členskými státy o rozdělení pravomocí nebo ve kterých nebylo možné získat většinu potřebnou pro postoj Unie, je třeba usilovat všemi prostředky o vyjasnění situace nebo dosažení postoje Unie. Do té doby a po řádné koordinaci postojů jsou členské státy nebo případně Komise oprávněny vystupovat, nebude-li vyjadřovaný postoj předjímat budoucí postoj Unie, bude-li v souladu s politikami Unie a předchozími postoji Unie a ve shodě s právními předpisy Unie.
- 3.6 Zástupci členských států a Komise se mohou účastnit práce pracovních skupin OTIF připravujících odborné výbory OTIF, konkrétně Výboru pro přepravu nebezpečných věcí (RID) a Výboru expertů pro technické otázky (TEC). Během účasti na těchto pracovních skupinách mohou zástupci členských států a Komise předložit odborné příspěvky a plně se účastnit odborných jednání na základě svých odborných znalostí. Tato jednání nejsou pro Unii závazná.

Zástupci členských států a Komise důsledně usilují o dosažení společného postoje a o jeho obhajobu při jednání v pracovních skupinách OTIF.

4. Přezkum tohoto ujednání

Na žádost členského státu nebo Komise se toto ujednání přezkoumá s ohledem na zkušenosti získané při jeho uplatňování.
